

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/199603,Jacek-Wrobel-Powstanie-Samodzielnej-Brygady-Strzelcow-Karpackich.html>
04.05.2024, 09:44

Jacek Wróbel: Powstanie Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich

2 kwietnia 1940 r. Naczelnny Wódz Polskich Sił Zbrojnych gen. Władysław Sikorski podjął decyzję o powołaniu Brygady Strzelców Karpackich (BSK) u boku francuskiej Armii Lewantu. Formalny rozkaz o powołaniu BSK został wydany 12 kwietnia 1940 r.

Po kapitulacji Francji BSK przeszła pod rozkazy brytyjskie. W styczniu 1941 r. została przemianowana na Samodzielną Brygadę Strzelców Karpackich (SBSK). Brygada wzięła udział przede wszystkim w obronie Tobruku.

Polacy w Lewancie

19 grudnia 1939 r. Naczelnny Wódz Polskich Sił Zbrojnych przesłał pismo do szefa sztabu armii francuskiej gen. Gamelina, proponując powołanie polskiej jednostki na terenie francuskiego terytorium mandatowego na Bliskim Wschodzie. Pismem z 30 grudnia 1939 r. francuski szef sztabu „bardzo chętnie przyjął tę propozycję”, zastrzegając, żeby ewakuacja polskich wojskowych na terytorium francuskiego Lewantu nastąpiła po odpowiednim przygotowaniu kwater i obozu, a jednostka polska była najwyższej wielkości brygady.

2 kwietnia 1940 r. Naczelnny Wódz PSZ podjął ostateczną decyzję o powołaniu BSK. 5 kwietnia zaproponowane mu dowództwo BSK przyjął płk Stanisław Kopański. 12 kwietnia Wódz Naczelnny wydał formalny rozkaz organizacyjny dotyczący powołania BSK, jako brygady piechoty górskiej. Miejsce formowania i stacjonowania BSK wyznaczono w pobliżu miasta Homs w Syrii. Zaciąg do brygady był ochotniczy.

Planowano wykorzystanie polskich wojskowych internowanych na terenie Węgier i Rumunii. W wyniku powolnego tempa budowy baraków w Homs trzeba było ograniczyć liczbę

Żołnierze Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich na torach przed kasynem w obozie w Al-Dekneilla pod Aleksandrią w Egipcie w Wielkanoc 1941 r. Trzeci z prawej w górnym rzędzie stoi por. Adam Kowalik. Kwiecień 1941 r. (fot. z zasobu IPN)

żołnierzy ewakuowanych do Lewantu, wysyłając ich do polskich jednostek we Francji.

Pierwszy transport 250 oficerów i żołnierzy przybył z rumuńskiej Konstancy do Bejrutu 27 kwietnia 1940 r. Polscy wojskowi docierali do Lewantu najczęściej polskim statkiem „Warszawa” pływającym na trasie Split-Bejrut, bądź zakontraktowanym przez polskie władze greckim statkiem „Patris” pływającym na trasie Pireus-Bejrut.

Żołnierze BSK składali się z trzech zasadniczych grup. 3/4 stanu stanowili żołnierze polscy internowani po wojnie obronnej Polski 1939 r. na Węgrzech i w Rumunii, którzy przedostali się przez Bałkany. Drugą grupą byli ochotnicy przedostający się do polskiej jednostki z obu okupacji, a trzecią – ochotnicy z polskich środowisk niemal z całego świata (nawet z Chin).

Brygada Karpacka składała się z dwóch pułków piechoty po dwa bataliony, dywizjonu artylerii 65 mm, dywizjonu rozpoznawczego ułanów i służb wyspecjalizowanych. W chwili opuszczenia Syrii na przełomie czerwca i lipca 1940 r. BSK liczyła (według różnych źródeł) od 3400 do 3700 żołnierzy.

Po drogach wygnania

22 czerwca 1940 r. Francja skapitulowała przed III Rzeszą. Dowodzący francuskimi siłami w Lewancie gen. Eugène Mittelhauser początkowo deklarował dalszą walkę, o czym zapewniał dowódcę BSK. 26 czerwca podporządkował się jednak zarządzeniom kapitulacyjnym. W konsekwencji płk Kopański wydał rozkaz ewakuacji Brygady Karpackiej do brytyjskiej Palestyny. Na wypadek przeszkód ze strony Francuzów lub prób rozbrojenia brygady oddziały otrzymały rozkaz stawienia zbrojnego oporu.

28 czerwca gen. Mittelhauser w rozmowie z płk. Kopańskim zażądał rozbrojenia BSK. Polski dowódca odpowiedział, że ewakuacja BSK następuje zgodnie z instrukcjami polskiego Naczelnego Dowództwa i polskie oddziały otrzymały rozkazy stawienia zbrojnego oporu, a chciałby uniknąć walk z Francuzami. Ostatecznie dowódca francuski odstąpił od żądania rozbrojenia brygady i zgodził się na jej ewakuację.

W dniach od 27 czerwca do 2 lipca 1940 r. BSK przeszła do Palestyny pod rozkazy brytyjskie. Granicę przekroczone w Samakh nad Jeziorem Tyberiadzkim. W Palestynie BSK została skoncentrowana w obozie w Latrun w połowie drogi między Jerozolimą a Tel Awiwem.

Od 30 września 1940 r. rozpoczęto transport BSK na pozycje obronne na zachodnim przedpolu Aleksandrii. Na pozycjach osłaniających Aleksandrię brygada pozostała 7 miesięcy.

W styczniu 1941 r. została przemianowana na Samodzielną Brygadę Strzelców Karpackich (SBSK). W jej skład weszły trzy bataliony piechoty z 1 kompanią przeciwpancerną, pułk artylerii i oddziały służb wyspecjalizowanych.

► [Czytaj więcej na portalu przystanekhistoria.pl](http://przystanekhistoria.pl)